

[Samuelson.]

udvidet — blot man kan påberåbe sig, at det arbejde, der skal gøres, er en kirkelig opgave. Men det er også kun tilsyneladende.

Der har hidtil været en nogenlunde klar grænse mellem det officielle kirkelige arbejde og det såkaldt frivillige, det er denne grænse, man nu ønsker nedbrudt. Men man må gøre sig klart, at i samme øjeblik den nedbrydes, ophører folkekirken at eksistere som folkekirke og bliver en slags missionerende frikirke, der med de mange aktiviteter forsøger at bearbejde befolkningen.“

Slet så slemt tror jeg nu ikke det er, men jeg mener, at det er vigtigt, at vi i udvalget får en grundig drøftelse af, hvad der er kirkelige formål, og prøver på at finde en fællesnævner, som både kan accepteres af tidehvervs- og missionsfolk og den almindelige folkekirkelige skatteyder. Det er nødvendigt, hvis man vil undgå, — for at citere Helge Skov igen — at

„den folkekirkelige skatteyder må finde sig i at blive gjort til missionsobjekt og oven i købet selv betale for klapjagten“.

Nu ved jeg meget vel, at det er den nuværende kirkeministers intention, at pengene ikke skal gå til sociale formål, der kan dækkes af den almindelige lovgivning, og heller ikke til frivilligt arbejde, der kan inddækkes af aftenskole- og fritidsloven, men der kan jo komme andre kirkeministre med en anden opfattelse, og ministeriet kan ændre praksis. Derfor er det, jeg er så ivrig for, at mange af de udmærkede bemærkninger til lovforslaget eventuelt kan føres op i selve loven, således at der bliver en nærmere præcision.

Det radikale venstre er af den formening, at rådighedsbeløbene skal kunne anvendes til ganske bestemte, afgrænsede formål såsom kirkeblade, transport til gudstjenester, kirkekoncerter og enkelte andre formål. Derfor må vi anbefale, at det foreliggende lovforslag bliver gjort til genstand for en meget grundig udvalgsbehandling, således at vi helt præcist i loven får formuleret, at kun de fælles nødvendige opgaver skal understøttes, og dermed afviser alle forsøg på fremstød, der er kirkepolitisk engagerede og præget af det, man undertiden kalder aktivitetsshysteri.

Morten Lange: Jeg ved ikke, om vor kirkeminister tager varsler, han burde gøre det i dag, for de højere magter, som jo specielt skulle interessere sig for forslag af denne type, har reageret med tordenvejr i januar, som er en usædvanlig sjælden ting. Jeg synes i og for sig, forslaget karakter gør den berettiget.

Det er vel nok ganske interessant, at varslerne fortsætter. Der er selvfølgelig som så ofte ved forslag af denne type jasigemænd, som oplæser stykker af bemærkningerne, men vi har bemærket, at selv dér, hvor ministeren normalt skulle hente sin støtte, er også tvivlens sæd sæt, og jeg kan ærlig talt ikke begribe, at nogen mennesker kan læse bemærkningerne og ministerens fremsættelsestale uden at stå fuldstændig uforstående over for, hvorfor dette lovforslag er blevet fremsat. Der er i ministerens fremsættelsestale så mange udmærkede argumenter imod forslaget, at jeg er helt sikker på, ministeren med ild og sværd kunne forfølge det, hvis det passede i hans harkorn.

Hvad selve lovforslaget angår, drejer det sig først og fremmest om den rammebevilling, som i hovedsagen, så vidt jeg har kunnet regne ud, anvendes til trykning af kirkeblade. Det er blevet nævnt her af en tidligere ordfører, at hvis man så på kirkebladernes kvalitet og udstyr, var det klart, at der var for få penge. Jeg vil sige lige det modsatte: hvis man ser på kirkebladernes indhold, er det et tegn på, at der er for mange penge. For Gutenberg er i virkeligheden ingen rigtig velsignelse, når man tænker på kvaliteten af en meget stor del af de kirkeblade, som udsendes i dette land.

Yderligere forekommer der mig at være en lang række tilfælde, hvor kirkebladene er monopoliseret af den i sognet herskende kirkelige retning, måske oven i købet i modsætning til, hvad den stedlige præst ville have fundet for godt. Kort sagt: jeg synes, at hvis denne meddelelsesform, kirkebladet, nogen sinde har været rimelig, så hører den i hvert tilfælde hjemme i et århundrede, der ligger noget nærmere bogtrykkerkunstens opfindelse end det, vi har i øjeblikket.

I øvrigt er det meget svært at sige noget virkelig rammende ondskabsfuldt om lovforslaget, for der står, at beløbsrammen skal